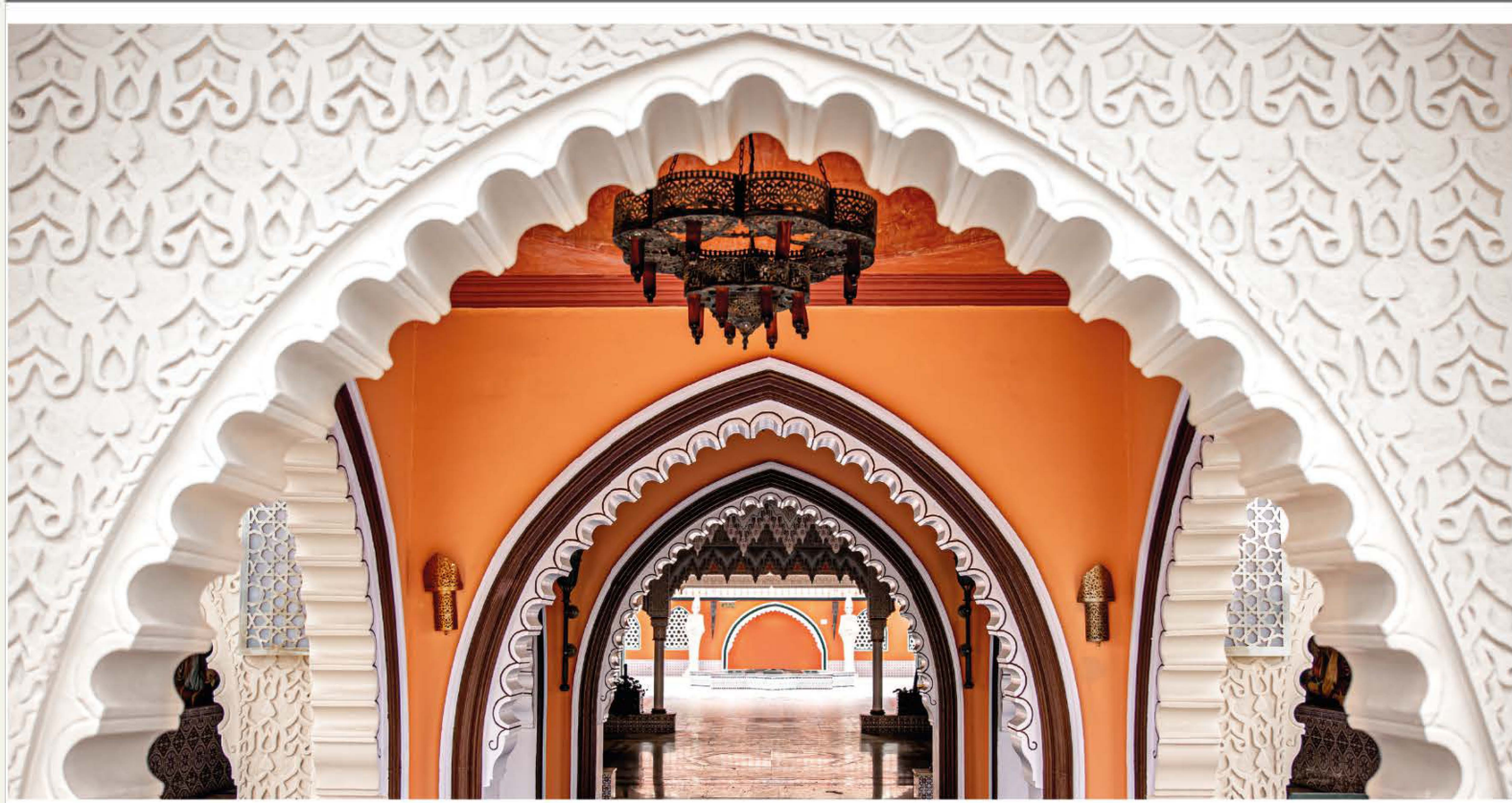

بشتو

درې ګونې اصول او دلايل يې

د شيخ الاسلام محمد بن عبدالوهاب ليکنه
1115م - 1206م

Islamhouse.com

المحتوى الإسلامي

الأصول الثلاثة وأدلتها

الأصول الثلاثة وأدلتها

درې گونې اصول

او دلايل يې

(پښتو)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ح

جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٤ هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

التميمي، محمد

الأصول الثلاثة - بثتو٢ . / محمد التميمي - ط٢.٠٠ - ؛ الرياض ، ١٤٤٤

٣٣ ص ؛ ١٤ × ٢١ سم

ردمك: ٣-٤٤-٨٤٠٢-٦٠٣-٩٧٨

١- العقيدة الاسلامي أ.العنوان

١١٠٥٥ / ١٤٤٤

ديوي ٢٤٠

شركاء التنفيذ:

المحتوى الإسلامي

رواد الترجمة

جمعية الربوة

دار الإسلام

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع
الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

Telephone: +966114454900

ceo@rabwah.sa

P.O.BOX: 29465

RIYADH: 11557

www.islamhouse.com

د خپرندوی سریزه

د الله په نوم سره (پیل کوم) چې ډېر زیات مهربان، بې حده رحم کوونکی دی.

ټول (د کمال) صفتونه خاص د الله لپاره دي چې د ټولو عالمونو بڼه پالونکی دی او د قیامت تر ورځې دې د الله درود وي زمونږ پر نبی محمد - (صلی الله علیه وسلم) - د هغه پر کورنۍ، ملگرو او څوک چې د هغه په لارښوونه لاره موندونکي دي.

تر ټولو مهم شی چې مسلمان ورته باید پاملرنه وکړي او تر ټولو لوی شی چې پرې حریص واوسي، په عقیدې پورې تړلي شیان او د عبادت اصول دي، ځکه د اعمالو د قبلېدو او بنده ته یې د گټې رسېدو دارومدار د عقیدې په سلامتیا او پېروۍ باندې دی.

او الله دا امت د سمې لارې د امامانو په لورولو عزتمن کړې او تیارو کې یې خراغونه پرې لورولي دي، هغه امامان چې لاره یې رڼا کړې، واجب او حرام یې بیان کړي او په لویو او کوچنیو ټولو چارو کې یې هغه څه په گوته کړي چې تاوان او گټه کوي، نو الله دې له اسلام او مسلمانانو لخوا دوی ته نېکه بدله ورکړي.

له دې امامانو څخه یو ستر او نامتو امام شیخ الاسلام محمد بن عبدالوهاب دی، الله دې ډېر زیات اجر او ثواب ورکړي او له حساب پرته دې یې جنت ته داخل کړي، ځکه هغه - رحمه الله - له دلیل سره د حق بیانولو کې خورا کونښن کړې، په دې لاره کې یې پر ژبه، قلم او توره جهاد کړې، تر دې چې الله د هغه په وسیله امتونه د کفر او جهالت له تیارو وژغورل او د پوهې او ایمان نور ته یې ورسول.

دغه کتاب چې زمونږ مخ کې دی، د دې امام د دريو رسالو راټولونه ده چې: (درې اصول او د هغو دلايل، د لمانځه شرطونه، واجبات، ارکان، او څلور قاعدې) دي.

دا د عقيدې او عبادت د اصولو په بيان کې د نوموړي له مهمو او جامعو رسالو څخه دي، چې هغه -رحمه الله- په کې هغه څه راټول کړي، چې پر هر مسلمان يې پېژندل او د دين په مهمو چارو کې عمل کول لازم دي.

او د مسلمان پام يې شرک ته د بلونکو خلکو شېهو ته اړولی، چې خلک يې په دې شېبه کې اچولي چې گومان کوي الله سره شرک يوازې ربوبيت کې په شرک پورې خاص دی. نو د هغوی غلطۍ يې بيان کړې او د الله له کتاب او د هغه د رسول - (صلى الله عليه وسلم) - له سنتو څخه يې شېهات وړرد کړي دي.

دا رسالې هغه رحمه الله د مبتدئينو لپاره ليکلي دي او د اسانولو او لنډيز ډېره هڅه يې کړې ده، تر دې چې تر ټولو په ښه بڼه او ډېره فايده راووتې، چې هم پرې واړه پوهېږي او هم ترې لويان مستغني نه دي، نو گټه يې عامه او خیر يې ډېر دی، ځکه موضوعات يې ډېر او منځپانگه يې غوره ده.

او کله چې د اسلامي چارو، واقفو، دعوت او ارشاد وزارت چې د مطبوعاتو او نشر ايجنسۍ په نوم چارې پر مخ وړي وليدل چې دا رسالې له خورا فايديو ډکې دي، او دا فايدي يې په دې کې پټې دي چې اسلوب يې اسان او د موضوعاتو اندازه او اهميت يې خورا ډېر دی، نو ويې پټيله چې له هر څېز ډېر دا رسالې حق لري چې پام ورته وشي او خپرې شي، د دې لپاره چې د الله دې سيده دين ته په حکمت او غوره طريقه بلنه وشي او د الله، د هغه د کتاب، د هغه د رسول او مسلمانانو لپاره نصيحت وي.

الله (سبحانه و تعالی) نه غواړو چې ټولو مسلمانانو ته د هغه په دين کې د پوهې او د هغه پر کتاب او د هغه د رسول پر سنتو د عمل کولو توفيق ورکړي، بې شکه هغه اورېدونکی او نږدې دی، وصلي الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه وسلم.

د اسلامي چارو، اوقافو، دعوت او ارشاد وزارت استازی، د مطبوعاتو او خپرونو له چارو سره په همکاري.

د. عبدالله بن احمد الزيد

هغه شيان چې پر هر مسلمان يې زده کړه لازمي ده

د الله په نوم سره (پيل کوم) چې ډېر زيات مهربان، بې حده رحم کوونکی دی.

پوه شه الله دې درباندي ورحمېږي، چې د څلورو مسایلو پېژندل پر موږ لازم دي.

❖ (لومړۍ) علم چې هغه په دلايلو سره د الله تعالی، د هغه د نبي او د اسلامي دين پېژندنې ته وايي.

❖ (دويمه) پر دې عمل کول.

❖ (درېيمه) دې ته بلنه کول.

❖ (څلورمه) په دې لار کې پر تکليفونو صبر کول،

دليل يې د الله تعالی دا قول دی:

بسم الله الرحمن الرحيم

وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾. قسم دی په عصر؛ (مازديکر، يا زمانه). چې انسان خامخا تاوان کې دی. پرته له هغو کسانو چې ايمان يې راوړی، ښه کارونه يې کړي او يوبل ته يې د حق، نصيحت او د صبر سپارښتنه کړې وي¹.

شافعي رحمه الله تعالی ويلي: که الله خپلو بندگانو ته لدې سورت پرته نور دلايل نه وی رالېږي نو همدا يې بس و.

او بخاري رحمه الله تعالی وايي: (١ ټوک ٤٥ مخ).

¹العصر سورت له ١-٣ پورې آيتونه

(باب) باب دی په بیان د علم کې مخکې د وینا او عمل څخه، او دلیل یې د الله تعالی دا قول دی:

{فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ} ²

یعنې: نو پوه شه چې یقیناً الله نه پرته بل د عبادت وړ نشته او د خپلې گناه بخښنه وغواړه. نو علم یې له وینا او عمل وړاندې کړ.

(پوه شه) الله دې درباندي ورحمېږي چې د دغو درېو مسئلو زده کړه او پرې عمل کول پر هر مسلمان او مسلمانې لازم دي.

(لومړۍ) دا چې مور الله پیدا کړي یو، همغه روزي هم را کړې ده او بې سرنوشته یې نه یو پرینې، بلکې هغه مور ته رسول رالېږلی، نو چا چې د دې رسول پیروي وکړه جنت ته به ولاړ شي او که چا یې نافرمانی وکړه دوزخ ته به ولاړ شي، دلیل یې د الله تعالی دا قول دی:

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا (15). فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخَذًا وَبِيلاً (16).

{بې شکه مور تاسې ته هماغسې یو رسول پر تاسې د شاهد په توگه لېږلی لکه چې فرعون ته مو یو رسول لېږلی و. خو فرعون د هغه رسول نه سر وغړولو نو بیا مو ډېر سخت را کړ کړ} ³

(دویمه) دا چې الله دا نه مني چې هغه سره دې په عبادت کې څوک شریک کړی شي، نه کومه مقربه ملایکه او نه کوم استول شوی نبي، دلیل یې د الله تعالی دا قول دی:

وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا (19).

{او دا چې جوماتونه د الله لپاره دي، نو (هلته) الله سره هیڅوک مه رابلئ} ⁴

² محمد سورت ۱۹ آیت

³ مزمل سورت ۱۵ او ۱۶ آیتونه

⁴ الجن سورت ۱۸ آیت

(درېيمه) دا چې چا چې د رسول اطاعت وکړ او الله يې په توحيد سره ومانه، نو هغه ته له هغه چا سره دوستي کول رواندي چې هغه د الله او د هغه له رسول سره دښمني کوي، اگر که له هر خپلوانه ډېر ورته نږدې وي، دليل يې د الله تعالی دا قول دی:

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (22).

ته به داسې قوم ونه مومې چې په الله او په ورځ د اخرت ايمان لري، چې دوی به له هغو کسانو سره دوستي کوي چې د الله او د هغه د رسول مخالفت کوي اگر چې دغه خلق د دوی پلرونه وي، يا د دوی زامن، يا د دوی وروڼه، يا د دوی قبيله وي، دغه کسان دي چې هغه (الله) د دوی په زړونو کې ايمان ليکلی او دوی يې په هغه روح سره قوي کړي دي چې د ده له جانبې دی او هغه به دوی داسې جنتونو ته داخل کړي چې د هغو لاندې ولې بهېږي، چې دوی په هغه کې تل تر تله وي، الله له دوی نه راضي شو او دوی له هغه نه راضي شول، دغه کسان د الله لښکر دی؛ خبر اوسه! بېشکه د الله لښکر، همدوی کامياب دي. المجادلة سورت ۲۲ آيت.

حنيفيت؛ ابراهيمي ملت دا دی چې يوازې د الله عبادت وشي.

(پوه شه) الله دې تا خپل طاعت ته برابر کړي، چې ابراهيمي ملت؛ حنيفيت دا دی، چې ته د الله داسې عبادت وکړې چې دين يوازې هغه لره خالص کړې، الله په همدې باندې ټولو خلکو ته امر کړی او د همدې لپاره يې پيدا کړي، لکه هغه چې فرمايي:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ (56).

{او مور پيريان او انسانان بل څه ته ندي پيدا کړي پرته لدې چې ما ولانځي} [56].⁵

او د يعبدون معنا دا ده چې الله يو ومني.

او لوی شی چې الله پرې امر کړی دی توحيد دی، او هغه دې ته وايي چې عبادت يوازې الله لره وشي.

او لوی شی چې الله منع ترې کړې ده شرک دی، او هغه الله سره د بل چا بللو ته وايي، دليل يې د الله تعالی دا قول دی:

وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا.

"{او يوازې د الله عبادت وکړئ او هيڅ شی ورسره شريک مه نيسي}."⁶

(نو که تا ته وويل شي): چې هغه درې اصول کوم دي چې انسان يې بايد وپېژني؟

ته به ووايي: چې بنده خپل رب، خپل دين او خپل پېغمبر محمد - (صلى الله عليه وسلم) - وپېژني.

(نو که درته وويل شو): چې رب دې څوک دی؟

الذاريات سورت: 56 آيت⁵

النساء سورت: 36 آيت⁶

ته ووايه: رب مې هغه الله دی چې زه او ټول عالم يې په خپلو نعمتونو پالي يو، او هغه مې معبود دی چې له هغه پرته مې هيڅ بل معبود نشته، او دليل يې د الله تعالی دا قول دی:

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (2).

{ټول ثنا او د کمال صفتونه خاص الله لره دی، چې د ټول عالم پالونکی دی} ⁷

او له الله پرته چې هر څه دي هغه عالم دی او زه هم له دې عالم څخه يو يم.

(نو که درته وويل شو): چې په شي دې خپل رب پېژندلی؟

ته ووايه: په نښو نښانو او په مخلوقاتو، او شپه، ورځ، لمر او سپوږمۍ يې له نښو نښانو څخه دي، او اووه آسمانونه، اووه زمکې او څه چې په کې دي يا يې په مينځ کې دي د هغه له مخلوقاتو څخه دي، او دليل يې د الله تعالی دا قول دی:

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ
إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ (37).

{او د هغه له نښانو څخه شپه، ورځ، لمر او سپوږمۍ دي، مه لمر ته سجده کوئ او مه سپوږمۍ ته، او (يوازې) هغه الله ته سجده وکړئ چې هغه (ټول) يې پيدا کړي دي، که چېرې تاسو يوازې هغه
لمانځئ}. ⁸

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ
يَطْلُبُهُ حَيْثُهَا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ
(54).

⁷ الفاتحة سورت: ٢ آيت

⁸ فصلت سورت ٣٧ آيت

او د الله تعالى دا قول: {بې شکه ستاسو رب هغه الله دی چې آسمانونه او زمکه يې په شپږو ورځو کې پيدا کړل، بيا يې د عرش د پاسه استوا وکړه، شپه په ورځې باندې پټوي چې دا (شپه) هغې (ورځ) لره په تلوار سره لټوي او لمر، سپوږمۍ او ستوري (يې پيدا کړل) چې د هغه په امر غاړه اېښودونکي دي. خبر اوسئ! پيدا کول او حکم چلول خاص هغه لره دي، الله برکت والا دی، د ټولو مخلوقاتو رب}.⁹

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (21). الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (22).

او رب معبود ته وايي، دليل يې د الله تعالى دا قول دی: {ای خلکو د خپل رب عبادت وکړئ، هغه چې تاسې يې پيدا کړئ او له تاسې رومي، د دې لپاره چې ځان وساتئ. هغه چې زمکه يې درته فرش او اسمان يې چت ګرځولی. او له اسمانه يې اوبه راتويې کړې چې په هغو سره يې ميوې درته راوويستي، ستاسو د خوراک لپاره، نو الله لره سيالان مه ټاکئ حال دا چې ښه پوهېږئ}¹⁰

ابن کثير رحمه الله تعالى ويلي: د دې شيانو پيدا کونکي همغه يوازي د عبادت مستحق دی.

⁹ الأعراف سورت ۵۴ آيت.

¹⁰ البقرة سورت ۲۱ او ۲۲ آيتونه

د عبادت هغه ډولونه چې الله امر پرې کړي دي

(او د عبادت ډولونه) چې الله امر پرې کړي لکه: اسلام، ايمان او احسان، دغه راز دعاء، ويره، اميد ساتل، توکل، ليوالتيا، ډار، عاجزي، ويره، رجوع، مرسته غوښتل، پناه غوښتل، تنگسه کې د مرستې غوښتنه، حلاله، نذر او نور هغه عبادتونه چې الله امر پرې کړي (ټول الله لره دي)، دليل يې د الله دا قول دی:

وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا (18).

{او دا چې جوماتونه د الله لپاره دي، نو (هلته) الله سره هيڅوک مه رابلئ}¹¹

نو که چا له دې عبادته کوم شی -الله نه غير- بل چا ته وکړ، هغه مشرک او کافر دی، دليل يې د الله دا قول دی:

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ (117).

{او څوک چې الله سره کوم بل معبود رابلي چې د هغه په هکله کوم دليل هم ورسره نه شته نو حساب يې له خپل رب سره دی، حقيقت دا دی چې داسې کافران بری نه شي موندلی}¹².

او په حديث کې دی " {دعا د عبادت مغز دی} "¹³، دليل يې د الله تعالی دا قول دی:

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ (6).

¹¹ الجن سورت: ۱۸ آيت

¹² المؤمنون سورت: ۱۱۷ آيت

¹³ ترمذي الدعوات (3371)

{اوستاسورب ويلى دي چې ما دروبولئ سوال به موقبول كړم يقينا هغه كسان چې زما له عبادته لويي كوي ژر به په سپكاوي سره جهنم ته ننوځي} ¹⁴

او د خوف دليل د الله تعالى دا قول دى:

إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِي إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (175).

{له هغوى مه ډارېږئ او ما نه وډار شئ كه تاسو رښتيا مؤمنان ياست} ¹⁵

او د رجاء دليل د الله تعالى دا قول دى:

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا (110).

{نوهر څوك چې له خپل رب سره د ملاقات هيله لري هغه دې سم كارونه وكړي او د خپل رب په عبادت كې دې بل هيڅ څوك نه شريكوي} ¹⁶

او د توكل دليل د الله تعالى دا قول دى:

وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (23).

{او په الله بروسه وكړئ كه (رښتيني) مومنان يئ} ¹⁷

وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ (3).

{او څوك چې په الله توكل وكړي نو همغه ورته بس دى} ¹⁸

¹⁴ غافر سورت: ٦٠ آيت

¹⁵ آل عمران سورت: ١٧٥ آيت.

¹⁶ الكهف سورت: ١١٠ آيت

¹⁷ المائدة سورت: ٢٣ آيت

¹⁸ الطلاق سورت: ٣ آيت

او د رغبت، ډار او خشوع دليل د الله دا قول دی:

إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ (90).

{بې شکه هغوی (ټولو) په نېکيو کې بېرته کوله او مورې يې (د ثواب) په مينه او (له عذاب نه) په وېره وربللو او خاص مورې ته غاړه اېښودونکي وو} ¹⁹.

او د وېرې دليل د الله تعالی دا قول دی:

فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي (3).

{نو له هغوی مه وېرې بلکې له ما ووېرې} ²⁰

او د رجوع دليل د الله تعالی دا قول دی:

وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ (54).

{او خپل رب ته وروگرځئ او هغه ته غاړه کېږدئ تر هغه مخکې چې عذاب درته راشي بيا به له تاسو سره څه مرسته نه کېږي} ²¹

او د مرستې غوښتنو دليل د الله تعالی دا قول دی:

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ (5).

{يوازې ستا عبادت کوو او يوازې تا نه مرسته غواړو} ²².

او په حديث کې دي:

¹⁹. الأنبياء سورت: ٩٠ آيت

²⁰ المائدة سورت ٣ آيت.

²¹ الزمر سورت ٥٤ آيت.

²² الفاتحة سورت: ٥ آيت.

"{کله چې دې مرسته غوښتله نو يوازې له الله يې غواړه}

او د پناه غوښتو دليل د الله دا قول دی:

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ (1). مَلِكِ النَّاسِ (2).

"{ووايه: د (ټولو) خلکو رب پورې پناه غواړم د خلکو پاچا}.²³

او د تنگسې پر مهال د مرستې غوښتو دليل د الله تعالی دا قول دی:

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَبَ لَكُمْ (9).

{کله چې خپل رب ته مو فریاد کولو نو ځواب يې درکې}²⁴

او د ذبحې دليل د الله تعالی دا قول دی:

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (162). لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ (163).

{ورته وایه: بې شکه زما لمونځ، زما د عبادت مراسم او زما ژوند او مرگ هرڅه د مخلوقاتو رب الله لره دي. چې هيڅ شريك نه لري، او په همدې راته امر شوی او زه له مسلمانانو لومړی کس يم}.

25

او له احاديثو څخه دي چې:

{پر هغه دې د الله لعنت وي چې الله نه غير د بل چا لپاره حلاله کوي}²⁶.

²³الناس سورت: ۱- ۲ آيتونه

²⁴الأنفال سورت: ۹ آيت.

²⁵الأنعام سورت: ۱۶۲ او ۱۶۳ آيتونه

²⁶مسلم الأضاحي(1978)، نسائي الضحايا(۴۲۲)، أحمد(۱/۱۱۸)

او د نذر دليل د الله تعالى دا قول دی:

يُؤْفُونَ بِالَّذِئِرِّ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا (7).

{دوی نذر پوره کوي او له هغې ورځې ډارېږي چې د هغې شر خپور وور دی}.²⁷

²⁷.الإنسان سورت: ۷ آیت

دويم اصل: په دلايلو سره د اسلامي دين پېژندل.

او دا؛ الله ته د توحيد په منلو غاړه ايسودلو، په طاعت باندې هغه ته سر تپتولو او شرک نه ځان ژغورلو ته وايي، چې درې مرتبې لري:

(اسلام)، (ايمان) او (احسان)، او دا هره مرتبه بيا خپل ارکان لري.

لومړۍ مرتبه: اسلام

د اسلام ارکان (پنځه) دي، دا گواهي ورکول چې له الله پرته د بندگۍ وړ هيڅوک نه شته او دا چې محمد د الله رسول دی، (لمونځ قايمول)، (زکات ورکول)، (روژه نيول) او (د بيت الله الحرام حج).

نو د گواهي ورکولو دليل د الله تعالى دا قول دی:

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (18).

{الله شاهدي ورکړې چې له ده پرته بل معبود نه شته، ملائکو او د علم خاوندانو هم گواهي ورکوي او دا گواهي په عدل ولاړه ده، نشته لايق د عبادت مگر صرف هماغه حکمت والا برلاسی}.²⁸

او معنایې دا ده چې له الله پرته بل هيڅ حق معبود نشته. او (لا إله) ټول هغه شيان نفې کوي چې له الله پرته يې عبادت کېږي، (إلا الله) دا ثابتوي چې عبادت يوازې الله ته کېدی شي، چې په دې عبادت کې به ورسره هيڅ شريک نه نيول کېږي، دغه راز هغه په خپله پاچاهۍ کې کوم شريک نه لري.

تفسير يې داسې دی چې د الله تعالى دې قول روښانه کړی دی:

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ (26). إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ (27).
وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ (28).

²⁸آل عمران سورت: ۱۸ آيت

"او کله چې ابراهيم خپل پلار او قوم ته وويل: بې شکه زه له هغه څه بهزار يم کوم چې تاسو يې لمانځئ پرته له هغه (الله) چې زه يې پيدا کړی يم نو هماغه به لار راوښيي". او هغه يې په خپل راتلونکي نسل کې يوه پاتېدونکې خبره وگرځوله (عقيده د توحيد) خو چې هغوی (توحيد ته) بېرته راوگرځي}.²⁹

او د الله تعالى دا قول:

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ (64).

{ورته وايه ای اهل کتابو! هغه څه ته راشئ چې زموږ او ستاسو ترمنځ يو برابر دی، دا چې له الله نه پرته به بل څه نه لمانځو، نه به څه شی ورسره شريکوو او نه به څوک الله نه پرته مالکان د حل او د حرمت په توگه نيسي، نو که وگرځېدل بيا ورته ووايئ تاسو شاهدان اوسئ چې موږ مسلمانان يو}.³⁰

او د دې گواهي دليل چې محمد د الله رسول دی، د الله تعالى دا قول دی:

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ (128).

{(دادی) تاسو ته يو داسې رسول راغلی چې خپله له همدا تاسو څخه دی، څه چې تاسو کړوي هغه په ده ډېر گران (او درانه) تمامېږي، ستاسې د ښېگنې حريص دی، په مؤمنانو مهربان خواخوږی دی}.³¹

²⁹ الزخرف سورت: ۲۶-۲۸ آيتونه

³⁰ آل عمران سورت: ۶۴ آيت

³¹ التوبة سورت: ۱۲۸ آيت

او د دې گواهي ورکولو معنا چې محمد د الله رسول دی دا ده: چې په کومو شيانو هغه امر کړی په هغو کې يې طاعت وشي، چې له کومو شيانو هغه خبر ورکړی په هغو کې هغه رينستيني گنل، له کومو شيانو چې يې منع کړې او زجر يې ورکړی له هغو ډډه کول او دا چې د الله عبادت يوازې په هغو شيانو وشي چې د هغه شريعت کې دي.

او د لمانځه، زکات او د توحيد د تفسير دليل د الله تعالى دا قول دی:

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حَقَّاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ (5).

{او هغوی ته (هم) د بل څه امر نه و شوی، پرته له دې چې الله ولمانځي، په داسې حال کې چې هغه لره د خپل دين سوچه کونکي؛ حق پلوي اوسي، لمونځ دې ترسره کوي، زکات دې ورکوي او همدا سم صحيح دين دی} ³²

او د روژې دليل د الله تعالى دا قول دی:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (183).

{ای مؤمنانو پر تاسو باندې روژه داسې فرض شوې ده، لکه چې له تاسونه پر مخکنیو فرض شوې وه، د دې لپاره چې ځان ساتنه وکړئ} ³³

او د حج دليل د الله تعالى دا قول دی:

وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ (97).

³² البينة سورت: ۵ آیت.

³³ البقرة سورت: ۱۸۳ آیت

{او د الله لپاره پر خلکو د دې کور حج (لازم) دی، خوک چې هغه ته د لارې وس پيدا کړي او چا چې کفر (انکار) وکړ نو بې شکه الله هم له ټولو خلکو بې پروا دی} ³⁴

دويمه مرتبه ايمان

او ايمان څه له پاسه اويا څانگې لري، لوړه يې د لا إله إلا الله ويل او ټيټه يې له لارې څخه ضرر لري کول دي، او حياء د ايمان يوه څانگه ده.

ارکان يې شپږ دي: چې پر الله، د هغه پر ملايکو، کتابونو، رسولانو، د اخرت پر ورځ او د تقدير په اندازه ايمان ولري، چې خیر او شر يې ټول د الله له طرفه دي.

د دې شپږو ارکانو دليل د الله تعالی دا قول دی:

لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ (177).

{(يوازې) دا نېکي نه ده چې مخونه مو ختيځ او (يا) لويديځ ته وگرځوئ خو دا نيکي ده چې خوک په الله، وروستی ورځ، ملايکو، کتاب او نبیانو ايمان راوړي} ³⁵

او د قدر يا تقدير دليل د الله تعالی دا قول دی:

إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ (49).

{بې شکه موږ هر شی په يوه ټاکلې اندازه پيدا کړي} ³⁶

آل عمران ۹۷ آيت ³⁴

³⁵ البقرة سورت: ۱۷۷ آيت

³⁶ القمر سورت: ۴۹ آيت

درېيمه مرتبه احسان، چې يو رکن لري.

هغه دا چې ته د الله داسې بندگي وکړې لکه گورې يې چې، نو که ته هغه نه گورې، هغه خو دې گوري، دليل يې د الله تعالی دا قول دی:

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ (128).

{بې شکه الله هغو کسانو سره (مل) دی چې تقوا کوي او هغوی چې نېک چاري دي}.³⁷

او دا قول يې:

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ (217). الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ (218). وَتَقَلِّبُكَ فِي السَّاجِدِينَ (219). إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (220).

{او په ډېر مهربان برلاسي (الله) بروسه وکړه. هغه چې تا ويني کله چې پاڅېږې او په سجده کونکو کې ستا پر بوتل پاڅېدل (ويني) بې شکه هماغه بڼه پوه اورېدونکی دی}.³⁸

او دا قول يې:

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ (61).

{او ته چې په هر حالت کې اوسې او له قرانه چې هر څه لولې او (ای خلکو) تاسو چې هر څه عمل کوئ (په هر حال) موږ پر تاسو شاهد يو کله چې تاسو په کې بوخت (لگيا) ياست}.³⁹

³⁷ النحل سورت: ۱۲۸ آيت

³⁸ الشعراء سورت: ۲۱۷ - ۲۲۰ آيتونه

³⁹ يونس ۶۱ آيت.

(له سنتو څخه يې دليل): د جبريل مشهور حديث دى، له عمر بن الخطاب - (رضي الله عنه) - نه روايت دى، وايي:

په داسې حال کې چې مور له نبي - (صلى الله عليه وسلم) - سره ناست وو، يو سړى راڅرګند شو، چې تګې سپينې جامې او تک تور وينسته يې وو، د سفر هيڅ نښه پرې نه ليدل کېده او له مور څخه هيچا نه پېژانده، نو نبي - (صلى الله عليه وسلم) - ته کښېناست، زنگنونه يې د هغه زګونو ته تګه کړل او لاسونه يې د هغه په ورنونو کېښودل او ويې ويل: محمد، له اسلام نه مې خبر کړه، رسول الله - (صلى الله عليه وسلم) - وويل: چې دا ګواهي ورکړې چې له الله پرته د بندګۍ وړ هيڅوک نه شته او محمد - (صلى الله عليه وسلم) - د الله رسول دى، لمونځ قايم کړې، زکات ورکړې، د رمضان روژه ونيسې او که په وس دې پوره وه نو د بيت الله حج وکړې، ويې ويل: رښتيا دې وويل. نو مور ورته تعجب وکړ، چې پوښتنه ترې هم کوي او بيا يې تصديق هم کوي.

ويې ويل: د ايمان په اړه خبر راکړه. - د الله رسول (صلى الله عليه وسلم) وويل: - دا چې ته په الله، په ملايکويې، په رسولانو يې، د آخرت په ورځ او پر قدر ايمان ولرې چې خير او شريې د الله له خوا دي. ويې ويل: له احسان څخه مې خبر کړه. ويې ويل: چې ته د الله داسې بندګي وکړې لکه ګورې يې چې، نو که ته يې نه ګورې، هغه خو دې ګوري. ويې ويل: د قيامت په اړه خبر راکړه. ويې ويل: پوښتل شوى د قيامت په اړه له پوښتونکي ډېر نه پوهېږي. ويې ويل: له نښو مې يې خبر کړه. ويې ويل: چې وينځه خپله باداره وزېږوي او چې پښې لوڅي، بربنډ او اړ خلک ووينې چې د ودانيو جوړولو کې سيالۍ کوي، عمر (رضي الله عنه) وايي: بيا سړى ولاړ او مور لږ ځنډ تېر کړ، نو د الله رسول وويل: عمره، پوهېږې پوښتونکى څوک و؟ مور وويل: الله او د هغه رسول ښه پوهېږي، ويې ويل: دا جبريل و، راغلى و چې تاسو ته ستاسو د دين امور درزده کړي { [٤٢].

درېيم اصل د خپل نبي محمد - (صلى الله عليه وسلم) - پېژندل

هغه محمد زوی د عبد الله زوی د عبد المطلب زوی د هاشم دی، هاشم له قريشو څخه دی، قريش له عربو څخه او عرب د اسماعيل زوی د ابراهيم له اولادې څخه دي، چې د الله دوست دی، پر هغه او زموږ پر نبي دې غوره درود او سلام وي.

هغه درې شپېته کاله عمر درلود، څلورېنږت يې له نبوت وړاندې او درويشت يې د نبي او رسول په توگه. په اقرأ باندې نبي او په مدثر باندې رسول شو. تاتوبې يې مکه وه، الله شرک نه د خلکو په وپرولو او توحيد ته په بللو باندې مبعوث کړی، دليل يې د الله تعالی دا قول دی:

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ (1). قُمْ فَأَنْذِرْ (2). وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ (3). وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ (4). وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ (5). وَلَا تَمُنْ بِتَسْتَكْبِرْ (6). وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ (7).

ای په جامه کې ځان نغښتونکيه! پاڅېره او خبرداری ورکړه. او د خپل رب لويي بيان کړه او خپلې جامې پاکې وساته او چټلۍ نه لرې اوسه او داسې ښېکنه مه کوه چې د بدل زياتول غواړې او د خپل رب لپاره صبر کوه⁴⁰

او د قم فأنذر معنا دا ده چې: له شرک نه خلک ووپروي او توحيد ته بلنه ورکړي.

وربک فکبر: يعنې په توحيد سره د هغه تعظيم وکړه. وثيابک فطهر: مطلب خپل اعمال دې له شرک څخه پاک کړه.

والرجز فاهجر، الرجز: يعنې بتان، او پرېښودل يې يعنې: بتان او د بتانو والا خلک پرېږده او برآت ترې وکړه.

لس کاله يې همداسې توحيد ته په بلنه تېر کړل، له لسو کالو وروسته د اسمان په لور بوتلل شو او پنځه لمونځونه پرې فرض شول، بيا يې مکه کې درې کاله لمونځ وکړ او له هغې وروسته مدينې ته د

⁴⁰المدثر سورت: 1-7 پورې آيتونه

هجرت امر ورته وشو. هجرت د شرک له وطن نه د اسلام وطن ته تللو ته وايي، هجرت پر دې امت يوه فريضة ده چې د شرک له وطنه به د اسلام وطن ته ځي، او هجرت د قيامت تر ورځې پاتې دی.

دليل يې د الله تعالى دا قول دی:

إِنَّ الَّذِينَ تَوَقَّاهُمْ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا (97). إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا (98). فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا غَفُورًا (99).

{بې شکه هغوی چې ملايکې يې ساه اخلي په داسې حال کې چې پر خپلو ځانو ظالمان وو، (ملايکې) ورته وايي په څه حال کې وي؟ دوی به وايي موږ په زمکه کې کمزوري وو، ورته وايي آیا د الله زمکه پراخه نه وه چې هجرت مو په کې کړی وي؟ نو د دې خلکو استوګنځی جهنم دی او هغه د ورګرځېدلو ډېر بد ځای دی (۹۷) پرته له هغو کمزورو نارینه وو، بنځو او ماشومانو چې نه څه چاره لري او نه کومه لار پېژني نو ښايي چې الله يې وبخښي او الله مهربان تېرېدونکی دی {

41

او دا قول يې:

يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِي (56).

{ای زما هغو بندګانو چې ايمان يې راوړی بې شکه زما زمکه پراخه ده نو يوازې زما عبادت وکړئ}.⁴²

⁴¹ النساء سورت: ۹۷-۹۹ پورې آيتونه

⁴² العنکبوت ۵۶ آيت

بغوي رحمه الله وايي: د دې آيت د نزول سبب دا دی، چې دا د هغو مسلمانانو په اړه دی چې په مکه کې وو او هجرت يې نه و کړې، الله ورته د ايمان په نوم غږ وکړ.

او له سنتو څخه پر هجرت باندې دليل د رسول الله - (صلى الله عليه وسلم) - دا قول دی:

"{هجرت تر هغه نه پرې کېږي تر څو چې توبه نه وي بنده شوې، او توبه تر هغه نه بندېږي تر څو چې لمر له لويديځه نه وي راپورته شوی}.

نو کله چې مدينه کې ځای پر ځای شو، د اسلام پر پاتې نورو احکامو يې امر وکړ، لکه زکات، روژه، حج، اذان، جهاد، پر نيکيو امر، له بديو منع او پر دې سربېره د اسلام نور احکام، دې کې يې لس کاله تېر کړل.

بيا رسول الله صلوات الله وسلامه عليه وفات شو او دين يې پاتې شو، دغه يې دين دی، هيڅ خير نشته مگر خپل امت يې ترې خبر کړ او هيڅ شر نشته مگر امت يې ورته متوجه کړ، او هغه خير چې ده خپل امت ته ونبود؛ توحيد او ټول هغه څه دي چې د الله خوښ دي او پرې راضي کېږي، او هغه شر چې امت يې ځينې ووېراوه شرک او ټول هغه څه دي چې د الله ندي خوښ او منع يې ترې کړې ده، الله ټولو خلکو ته مبعوث کړ او د هغه طاعت يې پر پېريانو او انسانانو ټولو فرض کړ، دليل يې د الله تعالی دا قول دی:

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ (158).

{ووايه: ای خلکو! زه تاسو ټولو ته د هغه الله رسول يم} ⁴³

او الله پرې دا دين بشپړ کړ.

دليل يې د الله تعالی دا قول دی:

⁴³ الأعراف ۱۵۸ آيت

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا (المائدة: 3).

{ نن مې ستاسو دين درته پوره كړی، خپل نعمت مې درباندي تمام كړی او همدغه اسلام مې ستاسو د دين په توگه درته غوره كړی دی }⁴⁴.

او د هغه - (صلى الله عليه وسلم) - پر وفات دليل د الله دا قول دی:

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ (30). ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ (31).

{ بې شكه ته مړ كېدونكى يې او دوى هم مړه كېدونكي دي بيا به تاسې (ټول) د قيامت په ورځ د خپل رب پر وړاندي ناندري سره وهئ }⁴⁵

او خلك چې كله مړه شي نو بيا به راژوندي كېږي، دليل يې د الله تعالى دا قول دی:

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى (55).

{ له همدې (زمكې) مو تاسو راپيدا كړئ، همدې ته مو بېرته ورولو او له همدې به مو بل وار (هم) راوباسو }⁴⁶

او دا قول يې:

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا (17). ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا (18).

{ او تاسې يې له زمكې نه (په يوه خاص ډول) راوتوكولئ بيا به مو بېرته هغې ته ورستانه كړي او (بيا به مو) يو دم ترې راوباسي }⁴⁷

⁴⁴ المائدة ۳ آيت.

⁴⁵ الزمر سورت: ۳ او ۳۱ آيتونه

⁴⁶ طه ۵۵ آيت.

⁴⁷ نوح ۱۷، ۱۸ آيتونه

او له بيا ځل راوژندي کېدو وروسته به حساب ورسره کېږي او د اعمالو بدله به ورکول کېږي، دليل يې د الله تعالى دا قول دی:

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَسَءُوْا بِمَا عَمِلُوْا وَيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا بِالْحَسَنٰى (31).

{او په اسمانو او زمکه کې چې څه دي هغه (يوازې) الله لره دي. تر څو بد عمله کسانو ته د خپلو عملو بدله ورکړي او چا چې بڼه کړي هغه ته په بنو سره بدله ورکړي} ⁴⁸
 او چا چې پر بعت تکذيب وکړ کافر شو، دليل يې د الله تعالى دا قول دی:

زَعَمَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَنْ لَّنْ يُبْعَثُوْا قُلْ بَلٰى وَرَبِّيْ لَشُبْعُنَّ نُمَّ لَشُبْعُوْنَ بِمَا عَمِلْتُمْ وَاذٰلِكَ عَلٰى اللّٰهِ يَسِيْرٌ (7).
 {کافرانو دا گمان (او دعوا) کړې چې بيا به دوی راژوندي نه شي ورته ووايه: ولې نه! زما په رب قسم چې تاسې به راژوندي کېږئ او څه مو چې کړي په هغو به خبرېږئ او دا په الله ډېره اسانه ده} ⁴⁹

او الله ټول پېغمبران زېږی ورکونکي او وپروونکي لېږلي دي، دليل يې د الله دا قول دی:
 {دا ټول} رسولان زېږی ورکونکي او وپروونکي (لېږل شوي وو) تر څو له رسولانو وروسته خلکو ته د الله په وړاندې کوم دليل پاتې نه شي، او الله د حکمت والا برلاسی دی} ⁵⁰
 لومړنی يې نوح عليه السلام او وروستی يې محمد - (صلى الله عليه وسلم) - دی او هغه خاتم النبیین هم دی .

د دې دليل چې نوح لومړنی دی، د الله دا قول دی:

⁴⁸ النجم ۳۱ آیت

⁴⁹ التغابن سورت: ۷ آیت

⁵⁰ یونس ۱۶۵ آیت.

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالتَّيِّبِينَ مِنْ بَعْدِهِ (163).

{ يقينا مور تا ته هماغه شان وحې درلېرلې ده لکه نوح او له هغه وروسته نبیانو ته مو چې ورلېرلې ده } .⁵¹

او له نوح نه تر محمد پورې هر امت ته الله رسول لېرلې دی، چې یوازې د الله پر عبادت یې ورته امر کړی او د طاغوت له عبادته یې منع کړي دي، دلیل یې د الله تعالی دا قول دی:

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ أُعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ (36).

{ او مور هر ولس ته یو رسول ولېره چې الله ولمانځئ او له باطلو معبودانو ځان وساتئ }⁵²

او الله پر ټولو بندگانو فرض کړې چې پر طاغوت کفر وکړي او پر الله ایمان ولري.

ابن القيم رحمه الله وايي: "د طاغوت معنا دا ده چې بنده پر کوم معبود، یا پیروي کېدونکي او یا طاعت کېدونکي باندې له حده تېری وکړي، او طاغوتان ډېر دي. سرکرده یې پنځه دي، ابلیس لعنه الله، او هغه څوک چې عبادت یې کېږي او دی پرې راضي وي، او هغه څوک چې خلک خپل عبادت ته وربولي، او هغه چې د غیبو له علم څخه د کوم شي دعوه کوي او هغه چې د الله له دین پرته په بل شي فیصلې کوي".

دلیل یې د الله تعالی دا قول دی:

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنِ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (256).

⁵¹ النساء ۱۶۳ آیت.

⁵² النحل سورت: ۳۶ آیت

{په دين (منلو) کې زور نشته هدايت (سمه لار) له بې لارۍ نه څرګند شوې ده، نو څوک چې د طاغوت (شيطان او بت) نه منکر شي او په الله ايمان راوړي نو په داسې ټينګې کړۍ يې منګولې ولګولې چې شلېدل يې نشته او الله پوه اوږېدونکى دى} ⁵³

او همدا د لا اله الا الله معنا ده.

او په حديث کې دي:

"د دين سر اسلام (شهادتين) دى، او لمونځ د اسلام ستونډه او لوړه څوکه يې د الله په لار کې جهاد دى} او الله ښه پوهېږي ⁵⁴.

⁵³ البقرة سورت: ۲۵۶ آيت

⁵⁴ ترمذي؛ الايمان (۲۱۶)، ابن ماجه الفتن (3973)، أحمد (۵/۲۴۶).

فهرست

- 1..... د خپرندوی سریزه
- 4..... هغه شیان چې پر هر مسلمان یې زده کړه لازمي ده
- 7..... حنیفیت؛ ابراهیمي ملت دا دی چې یوازې د الله عبادت وشي
- 10..... د عبادت هغه ډولونه چې الله امر پرې کړی دی
- 15..... دویم اصل: په دلایلو سره د اسلامي دین پېژندل
- 21..... درېیم اصل د خپل نبی محمد - (صلی الله علیه وسلم) - پېژندل

ننشر

الإسلام بأكثر من 100

لغة

موسوعة المصطلحات الإسلامية
TerminologyEnc.com

موسوعة تضم ترجمات المصطلحات
الإسلامية وشروحاتها بعدة لغات

موسوعة الأحاديث النبوية
HadeethEnc.com

موسوعة تضم ترجمات للأحاديث
النبوية وشروحاتها بعدة لغات

موسوعة القرآن الكريم
QuranEnc.com

موسوعة تضم تفاسير وتراجم
موثوقة لمعاني القرآن الكريم

IslamHouse.com

مرجعية مجانية إلكترونية
موثوقة للتعريف بالإسلام

منتقى
المحتوى الإسلامي

موسوعة تضم المنتقى من
المحتوى الإسلامي باللغات

جمعية خدمة المحتوى
الإسلامي باللغات

جمعية الدعوة
وتوعية الجاليات بالربوة

